

Florijn

Duohanded

16 – 20 oktober 2021

Vorbereiden en aanbrengen

Het is augustus als ik met Jaap afsprek om de Duohanded te gaan varen. Ik ben vorig jaar bij Volendam een schip tegengekomen die typisch singlehanded gedrag vertoonde maar toch met z'n tweeën aan boord waren. Mijn nieuwsgierigheid was gewekt, want dat leek mij heel leuk. In Oktober allemaal opdrachten uitvoeren, maar dan wel gezellig om met iemand te overleggen. En wat bleek, inderdaad was er naast de singlehanded ook een duohanded. Helaas bij inschrijving bleek dat voor duohanded er geen plek meer was, dus op de reserve lijst laten plaatsen. Niet veel later kwam het bericht dat we konden meedoen en daar hadden wij heel veel zin in.

Wij beiden hebben namelijk de singlehanded in een grijs verleden al eens gevaren, dus het spelletje was ons bekend. Dat het evenement zoveel gegroeid was in professionele zin, verraste ons positief. De website, een tracker, koker met slotje geeft duidelijk een goede organisatie aan.

Nog een set thermo ondergoed gekocht en waterdichte handschoenen want je weet maar nooit. Het palaver via teams verhoogde de staat van paraatheid. We moesten weg blijven uit het start gebied als de singlehanded starten, want die konden weleens binnen zitten bij een bakboord stuurboord manoeuvre. Mateloos respect voor de winnaars van vorig jaar die de tip hadden om in ieder geval te blijven praten en als dat niet met jezelf was dan wel met elkaar.

In de voorbereidingen ook de verslagen van vorig jaar gelezen en wij zijn er uit. Het getij loopt uitstekend om via Den oever en direct buitenom naar Vlieland te gaan in de nacht. En vandaar door naar Harlingen want het weerbericht geeft op de dinsdag al niet zulk best weer, maar woensdag wordt bar en boos. Dus moeten we op dinsdag finishen om tijdig thuis te zijn. Trouwens wat kon de organisatie anders bedenken dan dat we via Den Helder naar Vlieland zouden gaan. Nou..... Oudeschild en Terschelling met een rondje Meep, maar dat konden we pas veel later weten.

Inkopen doen van de verse spullen en de hele boel op vrijdagochtend versjouwden naar Marina Volendam om daar om 13:00 los te gooien richting Lelystad. In de ochtend was het nog bagger weer maar s'middags brede opklaringen waar we met een goede noordwesten wind in record snelheid bij de poepende man uitkwamen. Deze tocht hadden we alvast maar gehad en kon niemand van ons afpakken. De eerste de beste box van onze lengte die vrij was, maakten we vast en hadden dan ook goed zicht op het start gebied, kon handig zijn.

Toevallig kwamen we ook onze gezamenlijke vriend Gerard tegen die aan dezelfde steiger lag en dat werd een gezellige reünie. Daarmee schoot de steigerborrel van de organisatie erbij in, maar Gerard had ook een lekker biertje. Bij het buffet o.a met Harris en zijn broer aan tafel gezeten. Knuts gezellig en lekker eten. Tijd om een goede nacht te maken en een rustige ochtend te hebben voordat de uitdaging aanvangt.

Dag 1 start

Kokertje en tracker halen, met daarbij een hele leuke attentie van een thermos fles, die mij zeer goed uitkwam om het theewater niet naar koffie te hoeven laten smaken. Ook de theezakjes zelf moesten nog gescoord worden bij vriend Gerard, want die waren op. Naast de theezakjes ook meteen een weerbericht doorgekregen van Predictor Pro. Deze gaf eigenlijk precies hetzelfde beeld als Windfinder maar dan 5 tot 10 knopen minder. Zouden we wel op tijd in Den Oever aankomen voor het tij mee boven de eilanden? Gelukkig gaf ook het marifoon bericht een hoopgevende 3-4 aan aantrekkend in de avond naar 5 uit ZW – W.

Om 12:30 moet iedereen zich in het startgebied bevinden, dus ook de duohanded. Enigszins terughoudend varen we op grootzeil de haven uit omdat veel singlehanded'ers zich ook bij de uitgang van de haven bevinden. En die mochten we niet in de weg zitten, maar waarom waren die niet bij het startschip om te starten? Wij vonden dat het starten maar langzaam op gang kwam voor de singlehanded boten. Tot één uur kropen we naar de hoek waar het startschip zich bevond en bereiden de spi voor. Bakboord of toch stuurboord zetten van de spi, want het eerste rak was recht voor de lap. De code werd bekend gemaakt op het startschip en we zetten meteen de spi voor de koker te openen. Het thuisfront wilde ook meekijken en dus ook meteen een appie gemaakt om de pret te delen. Inschatting van de zeiltijd hebben we voorbereid door het parkoers op de tablet te kunnen invoeren als route en met een gemiddelde snelheid van 5,5 knoop. We denken 250 mijl te moeten maken, dus app ik naar Elly om 13:10 dat we er 45 uur over gaan zeilen.

Manoeuvrerend tussen de vrachtschepen naar de kardinaal om de ondiepte heen en ons afvragend wat de andere gingen doen. Qua koers zagen we dat er een aantal, ook de winnaar van vorig jaar Bullitproof, eerst naar Lemmer gingen. Hierdoor filosofeerden we door wat dan de volgende set zou kunnen zijn en dat bracht een optimalisatie in ons plan teweeg. Want je kon natuurlijk ook eerst rust

nemen in Oudeschild en dan via het wad naar Terschelling. Dit leek ons ook beter, want het originele plan was gebaseerd op Vlieland. We hadden al wel gezien dat via de Paardehoek het een lastig verhaal werd gezien de onverlichte vaargeul. Maar je kan natuurlijk ook via de Boontjes. Het voordeel van dit plan is dat je rust kan nemen in de nacht en niet meteen het dag en nacht ritme in de war stuurt.

Wat we alleen niet begrepen is waarom bijvoorbeeld de Inspirit meteen via Enkhuizen gingen voor de opdracht van de Enkhuizer

Almanak. We moesten tenslotte daar toch weer langs Enkhuizen om Pampus aan te doen. In de sluis bij Den Oever werd dat duidelijk, Pampus.....? Nee zei Klaas Jan, daar hoef ik niet heen, ik ga helemaal het zuidelijk deel niet op. Ok!

Even nog rustig eten aan het remmingwerk aan de noordzijde van de sluis, het is tenslotte vakantie. De andere vliegen meteen door. Wij volgen een half uurtje later, maar had gezien de stroming ook gerust een uur mogen wezen. De sluischutting achter ons volgt ons spoedig (halen ons snel in) maar niet snel genoeg om ons helemaal in te halen. Prachtig zeilen met een paar slagen in het Gat van de Stier.

We liggen heerlijk rustig in de jachthaven en na een verdiend biertje, taaien we af met het wekkertje om 3:30.

Dag 2 Makkum

De spirit zit er bij ons goed in en we staan om half vier meteen op en springen onder de douche (op de boot), geen beter begin dan een goed begin. Ik heb wat onrustig geslapen en vroeg wakker doordat een mede duohanded boot om 2:30 meerdere keren nodig had om achteruit in te parkeren. Na een ontbijtje gooien we los en zijn rond vier uur buiten. Het valt op dat er geen andere schepen met ons meegaan.

Pas een half uur later zien we de eerst volgende deelnemer uit de haven vertrekken en zien dan ook dat die in het donker via de Paardehoek gaat varen. Wij blijven dat een riskante actie vinden zo in het donker, zonder maan en kiezen dus voor de bekende weg. Even het Inschot overwogen, maar dat plan haalt het ook niet. Het plan blijft eerst naar Harlingen om een stempel te halen want op de terugweg vanaf Terschelling zullen we daar ook geen zijn in hebben.

Op de Boontjes dreigt de wind eruit te gaan als we samen met de Vinekur, een J109 opvaren. Schijn bedriegt en we gaan met een lekker gangetje Harlingen binnen. Het stempeltje haalt Jaap bij Doeksen, waar ze ook een verwarmd toilet hebben. Binnen een half uur weer naar buiten en in één keer bezeilt naar de ingang van de Meep. Daar zien we dat het hele zootje via de Paardehoek is gegaan met de Inspirit voorop. Het sterkt ons in de gedachte om eerst maar de Meep rond te varen en daarna Terschelling aan te doen. Tegenstrooms maar wel ruimwinds de Zuid Meep in en dan met stroom mee de noord Meep opkruizen.

Die stroom is nog wel een dingetje, over de grond varen we tussen de 4 en 5 knopen en ik vind dat tergend langzaam gaan. Voor ons is de Meep nieuw zeilgebied maar ik zal er ook niet voor kiezen om met het gezin "gezellig" de Meep te gaan bezeilen. In deze wedstrijd is het uitdagend wat het daarom leuk maakt. In de verte zien we een schip scheef op spinnaker liggen en we twijfelen of die vooruitkomt. Dat blijkt ook niet het geval en schrikken van het beeld omdat deze deelnemer precies hoog en droog tussen de groene tonnen ligt. Als een andere deelnemer omkeert en roept dat hij ook vast zat en er niet meer overheen durft, slaat ook bij ons de stemming om. Het kan toch niet waar zijn dat het hier stopt! Als onze achtervolgers aan de noordzijde van de droogvaller langs denderen, gaan we alsnog achter hun aan. Zien de dieptemeter aflopen van 2.4 naar 2.0, draaien daarna bij en de dieptemeter stijgt weer naar 4,5 meter. Ppppffffffffff, dat was even spannend en wat zal die man op de zandplaat balen. We hebben met hem te doen, al heeft hij daar weinig aan.

In Terschelling weinig tijd, want het doel is om Makkum te halen. Komt dat mooi uit dat de sleepboot "Holland" langs de kade ligt waarvan ze aangeven een hele mooie stempel te hebben. We hebben een bliksembezoek aan Terschelling gehad en zijn door de Slenk voordat we er erg in hebben. Bij de jachtbetonning voordat we de Pollendam op gaan loopt de dieptemeter weer af. De schrik zit er nog goed in en keren naar de vaargeul om de dieptemeter weer op te zien lopen.

Bij Harlingen rechts af. Wat een lol om tegen stroom en wind de boontjes over te kruizen. Je krijgt wel van allerlei aanmoedigingen in de vorm van duimpjes. Vrachtschepen en charterschepen die deelgenomen hebben aan de Brandaris race ontwijken en dan niet te ver uit de betonning. Frits zal wel als commentaar gehad hebben, dat je

de boontjes alleen met hoog water moet bevaren maar de praktijk is anders. Later heeft Jaap voor het slapen gaan geen schapen geteld, maar het aantal keer overstag. 53 keer! Dat is overigens met een keerkok geen enkel probleem en kunnen daarbij ook nog koken en eten.

We varen samen met de Inspirit en de Vareneo (dehler36) zonder oponthoud de sluis bij Kornwerd in op weg naar de gemeentehaven van Makkum. Op naar de Baaius voor een mooie Selfie. In Makkum ligt ook de Deinemeid waar we door worden verwelkomt met een douchekaart. Na de selfie de administratie op orde brengen en eens kijken wat dat achtje nou eigenlijk inhoud. Het moet lukken om de volgende dag Enkhuizen te halen na een achtje zeilen, Stavoren aan te doen en Lemmer te bezeilen. En als het mee zit moeten we daar op maandagavond om 0:00 kunnen zijn.....

Dag 3 Enkhuizen

Opstaan om 7:00 om een goede nachtrust te hebben, het zou weleens een lange dag kunnen worden. Wat een prachtige zonsopgang. Daar doen we het voor en de sfeer zit er goed in. We hebben er zin, alleen moeten we nog wel eerst rond het Hop en een windmolen park ronden. We pakken sport B om 10:00 en zeilen met de Hoogtevrees (Kelt850) naar oude zeug om daar met één slag de Hop zuid boei aan te varen. Als we die gerond hebben moet de spi nog even wachten voor de Hot Dogs uit de oven. De spi staat er prachtig op maar durven een gijpje niet aan. De

Hoogtevrees heeft duidelijk een betere controle over de spinnaker en zien dat zij dat wel doen. Wij verliezen dan ook iets op de voorsprong door zo diep mogelijk te blijven varen.

Om 17:30, een half uur later dan ons bedacht schema voor 0:00 aankomst in Enkhuizen bereiken we Stavoren. Ook hier een bliksem bezoek, waarbij de havenmeester net niet in aanmerking kwam voor het kleinste vrouw van Stavoren. Dus dan toch maar dat standbeeld op de selfie.

Snel weer naar buiten en kruisen naar de boei om het Vrouwevloed. Op de koers naar Lemmer, begonnen aan het eten opwarmen en dat ging door de onstuimigheid van de boot best lastig. Ik moest de pan vasthouden anders klieperde deze ervan af, maar snel dat het liep, prachtig! Dus zo genoten wij van de rijstmaaltijd onder de kust van Gaasterland. Schuimpjes en pepernoten toe, wat wil een mens nog meer.

Ik maakte mij alweer zorgen voor het volgende opstakel, namelijk het stuk zeilen de haven van Lemmer in. Een eindeloos stuk naar mijn gevoel waar de wind weleens weg zou kunnen vallen. Ons valt op dat er veel boten om ons heen varen met een rood boven groen in de mast en navigatie verlichting op de boeg. Het internet leert ons dat de Beurtveer ook gehouden wordt en we komen ze met grote getalen tegen op onze weg naar en van Lemmer. Veel fanatieke zeilers met grote schijnwerpers. Ook dat binnenvaartschip wat plots achter een ander binnenvaart schip vandaan draait heeft een schijnwerper. Even was de nacht met daglicht gevuld en gaan netjes langs hem heen.

Wat hebben wij een mazzel. Tot aan het eind in de haven houden we wind en schieten naar binnen. Snel een stempeltje bij de Italiaan en met diezelfde wind, voor de beurtveer deelnemers uit, de

haven weer verlaten. De stemming wordt nog beter als we merken dat Enkhuizen in één keer bezeild is. Daar doet de regen geen afbreuk meer aan.

We gaan ankeren in de kom van de compagnie haven en doen daar ook de nachtrust. Het anker gaat 3 minuten voor middernacht naar beneden en dat doet ons heel goed. Wat een timing! Nog even het kacheltje aan, biertje erbij en logboek bij werken. Wekker wordt gezet om 6:00 en we prenten ons in om maar zeker niet de selfie bij de Enkhuizer Almanak te vergeten als eerste in de ochtend. Zou zo lullig zijn als je daar na de sluis achter komt. Plan voor de volgende dag is duidelijk. Om drie uur denken we te kunnen finishen en daarna meteen naar Volendam terug. Het weerbericht voor woensdag blijft namelijk onaangenaam.

Dag 4 Finish

Opgestaan en nog even onder de douche gesprongen. Toen we na het ontbijtje ons kop boven het kajuitluik uitstaken zagen we de mist. We konden precies voor het havenkantoor aanmeren en de selfie voor het gebouw van de Enkhuizer Almanak maken. Snel de sluis in met een beurtveer

deelnemer en het kruisrak aanvangen naar Pampus. We zien tot Uitdam geen moer, zelfs niet als we tot bijna in de aanloop van Edam de slag naar het paard maken. Bij het Paard komen we een zeilschip op de motor tegen, dat ons terstond begint te volgen alsof deze de weg kwijt is. Jammer voor deze schipper, maar op zeil lopen we sneller en zijn hem dan ook op gegeven moment weer kwijt, maar vreemd blijft het wel.

We steken tussen de vrachtschepen de vaargeul Amsterdam – Lelystad over om aan de oostkant de laatste slagen naar Pampus te maken. Het zicht wordt iets beter en we komen ook andere dual handed zeilers tegen. Zo ook de White Spirit die prachtig onder spi al naar Lelystad koerst.

Ook wij zetten na de lunch te hebben genoten de spinnaker en lopen in vlak water achter de Flevodijk prachtig stabiel naar de finish. Het laatste stukje spinnakeren we binnen de dijk langs Lelystad haven achter de White Spirit aan omdat de gele tonnetjes aangeeft dat het verboden gebied is om door te varen langs de buitenkant van de dijk. Het is genieten maar de zorgen van de schipper zijn natuurlijk nog niet helemaal over. We moeten nog schutten, finishen en bescheiden inleveren en daarna weer schutten om terug te varen naar Volendam. Als dat maar een beetje vlot verloopt die schuttingen.

En dat het vlot loopt kan gesteld worden. We finishen als gepland rond drie uur en gaan meteen weer terug naar de sluis met een zeer goed gevoel. We hebben met 43 uur zeiltijd een verschil van twee uur ten opzichte van de geschatte tijd. Niet slecht toch, al weten we natuurlijk niet wat andere deelnemers gedaan hebben.

Ook Volendam is in één keer goed aan te zeilen en daar ploffen we met een biertje en een pizza op de bank om eens te evalueren van onze tocht. De volgende ochtend worden we wakker met een gierende wind door het want en regen op het dek. Goede keuze zeggen we tegen elkaar om op woensdag vast te liggen in de eigen box.

Het is een heerlijk evenement in een week waarbij ook andere wedstrijden door dezelfde bedenker gevaren

worden, de beurtveer en de strontrace. Bij passeren van deze deelnemers ontstaat aan beide kanten eenzelfde gevoel van trots en dat uit zich in enthousiast groeten ondanks druilerig weer.

Elly en Frits, bedankt voor de organisatie!

Groet,

Jaap Verkerk en Jeroen Paardekooper a/b Florijn #68